C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-306/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-24015209-03-1r-11042025 Judecător: Natalia Foma

D E C I Z I E
În numele Legii

06 noiembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul directorului Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină Nelea Rotaru și recursul procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Principal, Rodica Tataru declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 și încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

> **Ivanov Maxim** *****, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în mun. *****, studii medii de specialitate, supus serviciului militar, căsătorit, la întreținere doi copii minori, nu este angajat în câmpul muncii, cetățean al R. Moldova, anterior judecat prin sentința Judecătoriei Bălți din 18.09.2012, s-a încetat procesul în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *07.02.2024-18.03.2025*;
În instanța de recurs: *11.04.2025 – 06.11.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025, Ivanov Maxim a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legii fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 (una sută douăzeci) ore.

S-a explicat lui Ivanov Maxim că în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat din contul lui Ivanov Maxim în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime totală de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, pentru efectuarea raportului de constatare nr.202310P0614 din 28.12.2023 și a raportului de constatare Ivanov Maxim.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Ivanov Maxim a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligarea de a nu părăsi țara.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, ***Ivanov Maxim*** urmărind scopul aplicării violenței fizice asupra tatălui său Ivanov *****, a.n.1957, cu care potrivit art. 133[1] Cod penal este membru de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conștient survenirea acestora, a comis fapte de violență în familie, exprimată prin acțiune intenționată, manifestată fizic, care a provocat suferință fizică, astfel, la data de 27.12.2023, aproximativ în jurul orei 20.00, aflându-se în ograda casei de locuit din mun. Bălți str-la. Comarov, 78, unde se afla soția sa Ivanov Anastasia și cu care de o perioadă scurtă de timp nu locuiau împreună, pe parcursul unui conflict nemotivat, în timp ce tatăl său Ivanov *****, încerca să întrerupă comportamentul agresiv al acestuia de a arunca cu pietre în ferestre, Ivanov Maxim l-a îmbrâncit după ce i-a mai aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, prin ce i-a cauzat cet. Ivanov ***** echimoză în jurul ochiului stâng, plagă contuză zigomatic pe stânga, care a condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, conform raportului de expertiză judiciară nr.202410D0030 din

18.01.2024 se califică la vătămare corporală ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că *în drept* faptele inculpatului Ivanov Maxim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal – *violența în familie, adică intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei manifestată prin: maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale și a sănătăţii.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Implicit, Colegiul penal evidențiază că în cadrul ședinței de judecată din 11.12.2024 în adresa instanței judecătorești a parvenit cererea directorului Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Nelea Rotaru, prin care a solicitat recunoașterea Agenției în calitate de parte civilă în cadrul procesului penal respectiv, încasarea de la Ivanov Maxim în contul Companiei Naționale de Asigurări în Mediciă prejudiciul material în sumă de 619,85 lei, cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic – cet. Ivanov *****.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 cererea înaintată de reprezentantul CNAM Agenția Teritorială Nord, Daniela Revețchi, privind recunoașterea părții civile în dosarul penal, încasarea de la Ivanov Maxim în contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină prejudiciul material în sumă de 619,85 lei, cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic – c Ivanov *****, a fost respinsă.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs directorul Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină Nelea Rotaru, prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025, rejudecarea cauzei penale în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărîrii prin care să fie dispusă încasarea de la Ivanov Maxim a prejudiciului cauzat FAOAM.

În motivarea recursului s-a invocat că în cadrul urmăririi penale, pornită de către secția urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Bălți nr.2024040012, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, săvârșită de Ivanov Maxim s-a constatat că în urma cauzării vătămărilor corporale la data de 27.12.2023, lui Ivanov ***** i-a fost acordată asistența

medicală. Cheltuielile pentru serviciile medicale din cadrul Asistenței Medicale Spitalicești (AMS) a IMSP „Spitalului Clinic Bălți” au fost suportate de Fondul Asigurării Obligatorii de Asistenta Medicala (FAOAM).

Astfel, se relevă faptul că CNAM este cointeresată de a fi recunoscută ca parte civilă pentru a recupera banii la FAOAM de la persoanele ce vor fi stabilite culpabile, fapt ce va fi constatat în cadrul cercetării judecătorești. Or, conform art.15 din Legea 1585, Compania Naţională de Asigurări în Medicină şi agențiile ei teritoriale (ramurale) sunt în drept să ceară persoanelor juridice sau fizice responsabile pentru prejudiciul cauzat sănătăţii persoanelor recuperarea cheltuielilor pentru acordarea asistenţei medicale acoperite din fondurile asigurării obligatorii de asistență medical și-a rezevat dreptul înaintând cererea de recunoastere ca parte civilă cu încasarea prejudiciului.

Conform art.61 Cod de procedură civilă, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică (în cazul CNAM) în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acțiunea civilă se judecă de către instanță în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

Recunoașterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată .

Totodată, din conținutul art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală reiese că, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri (ceea ce AT Nord a CNAM a și executat, fapt confirmat în textul încheierii contestate), adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice şi juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

Potrivit prevederilor art. 225 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competența căreia este cauza penală. Acțiune civilă în procesul penal, mijlocul de drept procesual prin care se urmărește repararea pagubei cauzate prin săvârșirea unei infracțiuni. Iar, prin prisma prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale și vinovăția autorului faptei ilicite.

Astfel, se relevă că instanța a constatat existența faptei ilicite, cauzarea

prejudiciului prin acțiunile infracționale și legătura cauzală dintre fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi vinovăția inculpatului de comiterea faptei ilicite.

Concomitent, în termenul legal, sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 a fost contestată cu recurs şi de către procurorul în Procuratura Bălți, oficiul Principal, Rodica Tataru prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

În susținerea poziției date, a menționat că instanța neîntemeiat a dispus respingerea cererii înaintată de către reprezentantul CNAM Agenția Teritorială Nord, Daniela Revețchi privind recunoașterea în calitate de parte civilă în dosarul penal și încasarea în contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a prejudiciului material în sumă de 619,85 lei, cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic – cet. Ivanov *****. Or, pe de o parte instanța face trimitere la mai multe legi, prin care stabilește că Compania Națională de Asigurări în Medicină este în drept de a înainta acțiune în regres în ordine civilă, pe de altă parte indică că aceasta urmează să înainteze o astfel de cerere după constatarea vinovăției inculpatului prin sentința judecătorească.

În continuare, reiterându-se dispozițiile art. 61 și art. 219 Cod de procedură penală s-a invocat dreptul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină de a înaintata acțiunea civilă. Or, Colectarea datelor cu privire la asistența medicală spitalicească se efectuează în baza Ordinului comun al Ministerului Sănătății și CNAM nr.397/125-A/2013 „privind aprobarea Regulamentului cu privire la modalitatea de codificare, colectare, raportare datelor la nivel de pacient în cadrul finanțării spitalelor în bază de DRG (CASE-MIX), prin intermediului Sistemului Informațional DRG „evidența și raportarea serviciilor sistemului DRG” (SI DRG), cu numărul 0000074-003 în Registrul de evidență ai operatorilor de date cu caracter personal, precum și în baza Ordinului comun al MS și CNAM nr IS, 17.03.2014 „cu privire la aprobarea formularelor de evidență medicală primară și seamă în cadrul asigurării obligatorii de asistență medicală”.

În contextul celor expuse, se relevă că costul pentru tratamentul persoanei în cauză a persoanei în cauză achitat de către CNAM constituie 619,85 lei, iar potrivit prevederilor art. 221 alin. (1) Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal, până la terminarea cercetării judecătorești.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs

fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursurilor declarate, ca fiind nefondate, păstrând fără modificări încheierea și sentința contestată, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale,

după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Ivanov Maxim a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Ivanov Maxim în baza dispozițiilor art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364^1 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursurilor înaintate, rezultă că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Ivanov Maxim**,** nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025, și sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 în latura respingerii acțiunii civile, considerând că aceasta urmează a fi admisă integral, din motivele invocate.

În atare împrejurării, instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar asupra chestiunilor invocate în recursuri.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă,

fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile ***inculpatului Ivanov Maxim*** conform art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal – *violența în familie, adică intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei manifestată prin: maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrității corporale și a sănătății.*

În continuare, în limitele recursurilor declarate, Colegiul penal statuează că prima instanță în mod pripit și neîntemeiat a dispus prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 respingerea cererii directorului Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Nelea Rotaru, privind recunoașterea Companiei Naționale de Asigurări în Medicină în calitate de parte civilă în cauza penală de învinuire a lui Ivanov Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal.

În fortificarea soluției date Colegiul reține că, în conformitate cu art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

În sensul alin. (3) pct.3) al aceluiași articol, prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor şi pensiilor.

Conform art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești.

În accepțiunea art. 61 alin. (1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia.

În același context, potrivit art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se înaintează față de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal învederează că potrivit art. 6 alin. (2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr.158-XIII din 27.02.1998, statutul de persoană asigurată conferă dreptul de a beneficia de volumul integral de asistenta medicală prevăzut în Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală şi acordat de prestatorii de servicii medicale și farmaceutice contractați de Compania Națională de Asigurări în Medicină.

Iar, potrivit art.15 al Legii nr.158-XIII din 27.02.1998, Compania Națională de Asigurări în Medicină şi agențiile ei teritoriale (ramurale) sunt în drept să ceară persoanelor juridice sau fizice responsabile pentru prejudiciul cauzat sănătății persoanelor recuperarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței medicale acoperite din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală.

Din analiza coroborată a dispozițiilor legale precitate, Colegiul penal constată netemeinicia afirmației primei instanței precum că Compania Națională de Asigurări în Medicină urmează să solicite repararea prejudiciului material cauzat ca urmare a acțiunilor ilegale ale inculpatului Ivanov Maxim, prin înaintarea unei acțiuni civile în ordine de regres, or, dispozițiile art. 2024 alin. (1) Cod civil sunt inaplicabile speței, or, Agenția Teritorială Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină nu pretinde restituirea prejudiciului reparat în favoarea unui terț, ci solicită restituirea cheltuielilor suportate de Fondul Asigurării Obligatorii de Asistență Medicală a CNAM (FAOAM a CNAM), care este parte integră a Bugetului Public National, în legătură cu acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic – părții vătămate Ivanov *****.

Drept urmare, Colegiul penal concluzionează că revendicările Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cad sub incidența prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, care stipulează că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Concomitent, Colegiul penal statuează că potrivit dispozițiile art. 385 alin. (1) pct. 10) în coroborare cu art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă în tot sau în parte, ori o respinge.

În ordine de idei învederată, Colegiul penal constată temeinicia cerinței Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină privind recunoașterea în calitate de parte civilă a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină în cadrul procesului penal intentat în privința lui Ivanov Maxim în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Însă, eroarea respectivă nu poate fi reparată în cadrul examinării prezentei cauze penale în ordine de recurs, și nici nu poate constitui temei de remitere a cauzei la rejudecare în instanța de fond, odată ce instanța inferioară la soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 385 Cod de procedură penală nu s-a expus în sentința adoptată asupra acțiunii civile înaintate, iar acest fapt face imposibilă casarea parțială a sentinței în latura civilă.

Concomitent, Colegiul penal iterează că sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 nu a fost contestată cu recurs în latura penală *(stabilirii vinovăției și individualizării pedepsei),* care prin efectul legii, a dobândit puterea lucrului judecat *(res judecata),* care reprezintă o expresie a adevărului, *res judeca pro veritate habetur,* iar reexaminarea cauzei în partea respectivă ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție *(cauzele CtEDO, Brumărescu c României, Roşca c. Moldovei, citate sus).*

În același context se notează și faptul că, jurisprudența Curții Europene evidențiază concluzia că încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei atrase la răspundere. Respectiv, statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet sau de o instanță de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză *(cauza Stefan vs. Romania, hotărârea din 06.04.2010).*

Mai mult ca atât, Colegiul penal evidențiază că Compania Naționale de Asigurări în Medicină în cadrul urmăriri penale nu a fost recunoscută în calitate de parte civilă, iar prin respingerea cererii de recunoaștere a ultimei în calitate de parte civilă în cadrul cercetării judecătorești, și pe cale de consecință neexpunerea asupra acțiunii civile, nu duce în mod automat la încălcarea art. 6 CEDO, odată ce Agenția Teritorială Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină dispune de dreptul de a se adresa cu acțiune civilă, într-o procedură distinctă, în vederea recuperării cheltuielilor suportate de Fondul Asigurării Obligatorii de Asistență Medicală a CNAM (FAOAM a CNAM), în legătură cu acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic – părții vătămate Ivanov *****.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului directorului Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină Nelea Rotaru și recursul procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Principal, Rodica Tataru declarate împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 și sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025 ca fiind nefondate, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul directorului Agenției Teritoriale Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Nelea Rotaru, și recursul procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Principal, Rodica Tataru, declarate împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025, și sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025, ***prin care Ivanov Maxim*** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, se resping ca nefondate, cu menținerea încheierii și sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**